

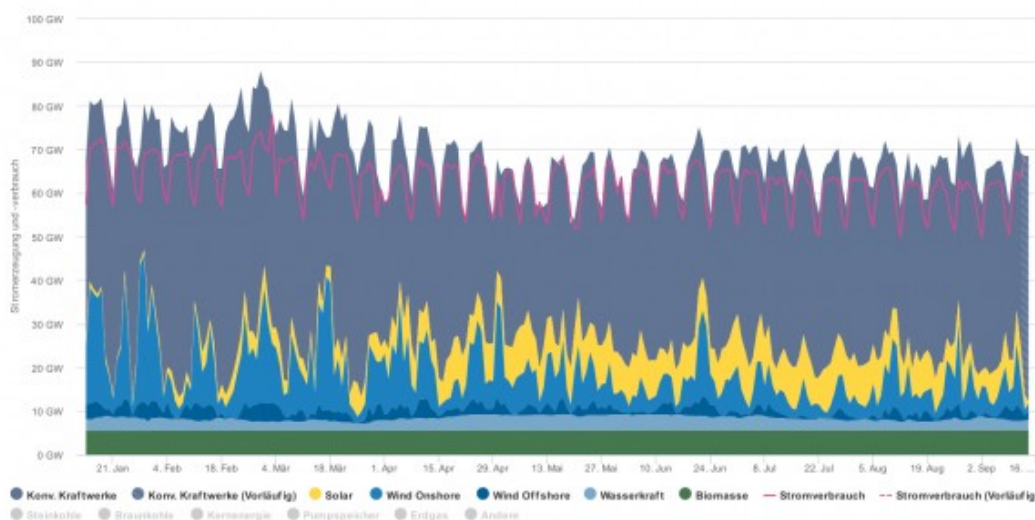
Vajon az új esztendőben visszatér az energiapolitika a realitások mezejére?

Az energiaátállás politikájára talán az jellemző leginkább, hogy letért a realitások mezejéről. A klímavédelmi célok ideologikus előtérbe kerülésével teljesen háttérbe szorult a minimális energiaárakra törekvő optimális energiarendszerek kialakítását biztosító műszaki-gazdasági módszertan. Korábban a többszintű optimalizációs vizsgálatok szigorúan az aktuális, ill. várható műszaki és gazdasági adatokra támaszkodtak. Ezek eredményeként alakult ki pl. az országos erőműépítési program, amelyet két-három évenként aktualizáltak, éppen az aktuális műszaki (technológiai) és gazdasági környezet és lehetőségek figyelembevételével. E tervek alapján készültek fel a beszállító vállalatok, ami különösen a nagyberendezések (pl. gőzkazánok, gőzturbinák) gyártása szempontjából volt fontos.

A klímavédelmi szempontok, ill. célkitűzések előtérbe kerülésével az energiatermelés célfüggvényévé a kibocsátott szén-dioxid minimalizálása vált. Mindegy, hogy ennek teljesítése közben mekkora lesz az energia ára, vagy egyáltalán van-e realitása a célkitűzés megvalósításának. Így következett be, hogy az energiaárak jelentősen megemelkedtek, mert az energiaátállással járó hatalmas többletköltségeket beépítették az energiák árába. Az ideologikus energiapolitika költségeit tehát a fogyasztókra hárították. Napjainkra ez a helyzet alakult ki. Azokban az országokban a legmagasabb az energiaár, ahol a legnagyobb mértékben álltak át a szél- és napenergia hasznosítására (pl. Németország és Dánia). Mára nyilvánvalóvá vált, hogy ez az ún. közös klíma- és energiapolitika kudarcot vallott, miután nyugaton energiakrízis alakult ki. A német **H. G. Appel professzor** ezt mutatja be a cikkében.

Az energiaátállási politika kudarcot vallott

Postázta: [Admin](#) | 2023. december 28. | [Energia](#) | [18](#) |



Németország villamosenergia-termelésének erőműtípusonként való megoszlása (2018 jan.- szept.) Forrás AGORA Energiewende

Az ábrában alulról a sárga mezővel bezárólag, a megújuló termelés feletti hatalmas szürke mező gyakorlatilag a fosszilis erőművek által termelt energiameennyiséget ábrázolja. Ennek kiváltása csupán megújuló energiákkal egyelőre elképzelhetetlen.

Az energiaátállást nem lehet finanszírozni, és nincs elég „zöld” energia Németországban.

Szerző: Prof. Dr. Hans-Günther Appel

A Szövetségi Alkotmánybíróság a közlekedési lámpás kormány pénzcspáját lezárta. Most pénzt kell spórolnunk. Minden kormányzati kiadást és projektet kritikusán meg kellene vizsgálni a szükségesség és a költségek szempontjából. Minden értelmes ember ezt tenné. De nem a mi szövetségi kormányunk. Kitarat ideológiai irányvonala mellett, hogy a drága energiaátállással megmenti a világ klímáját. Mindent kompromisszum nélkül kell folytatni. A polgároknak most kellene előteremteni a hiányzó pénzt. Az üzemanyagokra kivetett CO₂-adó a tervezettnél magasabb lesz. Az útdíj megduplázódik, és a kisebb teherautók esetében is díjat kell fizetni. A villamosenergia-hálózati díjak emelkednek a fogyasztók számára, mert a továbbiakban megszüntetik az állami támogatásokat. Minden ellenállás ellenére érvényesíteni kellene a fűtési törvényt, amely a Lipcei Stadtwerke szerint lakosonként évi 45 ezer euróba, azaz egész Németországra vetítve 1 billió euróba kerül. Röviden: az állam nem spórol, hanem erejükön felül terheli a polgárait.

Németország nyitottá válik a zsarolásra

A közlekedési lámpás kormánynak az energiaátállással két év alatt sikerült tovább növelnie az energiaköltségeket, és ezzel párhuzamosan Németországot egyre inkább az energiainporttól függővé tenni. Ez azt jelenti, hogy Németország teljes mértékben ki lesz téve a zsarolásnak, ha feladják az utolsó hazai energiaforrást, a lignitet. A bizonytalan energiaellátás és a magas energiaköltségek olcsóbb országok felé tereli az ipart, és a helyi termelő létesítmények bezárásához vezet. A magas energiaárak csökkentik a polgárok vásárlóerejét. Ez azt jelenti, hogy a belső kereslet csökken. Nincs többé gazdasági növekedés.

A kormány azonban továbbra is azt állítja, hogy a jelenlegi helyzet csak átmenet. A „zöld” energiára való teljes átállással az árak csökkenni fognak. Olcsóbb lesz az áram, mint a szén- és atomerőművekből származó áram. Egy hármas szabály segítségével bárki kiszámolhatja, hogy a „zöld” áram négyszer drágább, mint a hagyományos erőművekből származó áram, mert a hálózatban lévő zöld áram harmada megduplázta a fogyasztók áramköltségét. Ez azt jelenti, hogy minden új szélerőmű vagy napelemes rendszer tovább növeli az áram árát, nem pedig csökkenti. A kormány nem riad vissza a hamis jelentésektől az energetikai átállás további előmozdítása érdekében.

A hamis hatalom nem megoldás

De nem csak a költségek emelkednek. Egyre közeledik az áramszünetek bekövetkezése. A szél- nap- és biogáz-erőművek folyamatosan ingadozó áramával nem tartható a hálózat stabilitása. Ehhez nélkülözhetetlenül szükség van a szabályozható erőművekre. A kizárólag „zöld” villamos energia nem alkalmas egy ország biztonságos ellátására. De a közlekedési lámpás kormány mégis azt állítja. Ez a lakosság megtévesztése. Ennek egyértelművé tétele érdekében egyre elterjedtebb és helyesebb a „zöld” áramra a FAKEPOWER (hamisítás = megtévesztés) kifejezés.

Az az állítás, hogy az elektromos meghajtású autók károsanyag-kibocsátása nulla, szintén megtévesztés. A töltőáram több mint fele szén-, gáz- és olajerőművekből származik. Sokkal több fosszilis energiára van szükség egy drága és nehéz akkumulátorú autó előállításához, mint egy dízelmotoros autó gyártásához. A fosszilis tüzelőanyagokat csak körülbelül hét év múlva takaríthatja meg az elektromos autó. Ekkor azonban az akkumulátor lemerül, és ki kell cserélni egy újra, amelyet újra sok fosszilis energia felhasználásával gyártottak.

Az akkumulátor lényegesen drágábbá teszi az elektromos autót, egy hasonló, belső égésű motorral felszerelt autóval összehasonlítva.

Veszélyes támogatások

A kormány ezért több ezer eurós támogatást fizetett az állítólagos CO₂-kibocsátásmentes autó vásárlásokor. Ezeket a támogatásokat most előzetes értesítés nélkül megszüntette. Ezzel a vásárlásra való jelentős ösztönzés is megszűnik. A vásárlóknak és a gyártóknak egyaránt vannak gondjai: a vásárlóknak a többletköltségekkel, a gyártóknak pedig az adásvételi szerződések felmondásával és a kevesebb vevővel. Máris gyűlnek az eladhatatlan elektromos autók. A gyártókban és a vásárlókban fájdalmasan tudatosul, hogy az állami támogatások politikai döntéseken alapultak, amelyeken bármikor meg lehet változtatni – és amint látható, ez be is következett.

Elképesztő, hogy a közlekedési lámpás kormány energiapolitikája mögött nagyrészt az üzleti szféra és egyesületei állnak. Nyilvános nyilatkozatok kijelentik, hogy az energiaátállásra az éghajlat megmentése érdekében van szükség. A legtöbb üzleti képviselő jól képzett alkalmazottai révén valószínűleg tisztában van azzal, hogy az energiaátállítás elkerülhetetlenül fizetéképtelenséghez vezet a vállalatoknál és végül egész Németországban. Valószínűleg az olyan nagy pénzügyi csoportok, mint a BlackRock hiteleire számítanak, amelyek csak „fenntartható” cégeket akarnak finanszírozni, illetve az állami támogatásokra, hogy az általános összeomlásig fenntartsák vállalkozásukat. Ám a támogatások hirtelen eltűnhetnek, ahogy az elektromos autók példája is mutatja.

Az ipar ellenállása nem tapasztalható

Hihetetlen. Az energiapolitika a vállalkozások összeomlásához vezet, és az igazgatósági tagok nem harcolnak ellene. Hol van az autógyártók tömeges tiltakozása a dízelmotorok leállása ellen? Miért nem számítják ki az áramszolgáltatók, hogy a széntüzelésű energia a legolcsóbb és legbiztonságosabb a villamosenergia-ellátásban? Miért nem magyarázzák el az acélfőnökök, hogy a hidrogén nem versenyképes az acélgártásban? Miért nem harcolnak a szakszervezeti vezetők az államhatalom ellen, amely folyamatosan munkahelyeket rombol? Miért nem bizonyított szakértőktől kapnak információt a politikusok, hanem államilag finanszírozott „kutatóktól”?

Végül beszéljenek a tények

Végre újra a tényekkel kell élnünk és nem az ideológiai alapú utópiákkal. Az a tény, hogy az energia a jólétünk kulcsa. Az „energiaátmenetig” Németországnak megfizethető és biztonságos villamosenergia-ellátása volt. Az energiaátállítás 2019-re csaknem megháromszorozta a költségeket, majd a szén-dioxid-adó és a primer energia (szén és gáz) költségének emelkedése következett, és még mindig magasabbra hajtja azokat. Ezzel szemben az energetikai szakértő nélküli bizottság javaslatára le kell állítani a szabályozható

széntüzelésű erőműveket, amelyek biztonságos és olcsó áramot szolgáltatnak. A tények világosak. Az összes atomerőmű leállítása után a biztonságos és kiszámítható áramellátást csak a széntüzelésű erőművekkel lehet a legköltséghatékonyabban elérni. A villamosenergia-termelés legolcsóbb módja a hazai lignitből és kőszénből oldható meg. Vissza kell térnünk a tényekhez.

Ez azt jelenti, hogy az energiaátmentnek véget kell vetni, mert hamis feltételezéseken alapul. A hamis energia nem olcsóbb, hanem egyre drágább. Az ellátás biztonsága a hamis árammal semmiképpen sem javul, hanem az álergia-rendszerek bővítésével egyre inkább veszélybe kerül. Fennáll a széles körű, teljes áramszünet (Black-Out) veszélye.

A költségek csökkentésére és az energiaellátás (villamos energia, hő és tüzelőanyag) biztosítására irányuló alapvető intézkedéseket a NAEB 6 cselekvési pontja (posztulátuma) tartalmazza:

- 1. A hamis áramtermelés (nap/szél/biogáz) leállítása, a tőzsdei forgalmazás megszüntetése, az EEG (megújuló törvény) visszavonása.*
- 2. Az Északi Áramlat megjavítása, a hidrogén (H₂) helyett továbbra is a földgáz használata.*
- 3. Szénerőművek építésének folytatása, CHP reaktiválása, CCS-re nincsen szükség, hazai termelés támogatása/reaktiválása.*
- 4. CO₂ "adó" megszüntetése, klímavédelmi törvény részleges felfüggesztése, klíma- és átalakítási alap (KTF) felszámolása.*
- 5. GEG (20-24) leállítása, visszatérés a harmadik hőszigetelési rendelethez (1995), továbbra is kandallók használata a hőszivattyúk helyett.*
- 6. Az e- / bioüzemanyagok, az autókumulátoros mobilitás leállítása.*

A jövőben, a létünk biztosításához: atomenergiahasznosítás, palagázkitermelés fracking + vízszintes fúrás technológia alkalmazásával.

* * *

Mindezek megvalósítása azonban még odébb van. Legyünk tisztában, hogy a háttérben meghúzódó érdekek és hatalmi erők nem adják fel könnyen. Ezért van még egy fontos feladatunk, amelyet Guus Berkhout, a CLINTEL elnökének újévi üzenetéből idézünk:

„Van azonban még más is. Egy második lépésre is szeretném ráirányítani a figyelmet. A rendszerszemlélet kiteljesítése érdekében jobban be kell kapcsolódnunk a politikai döntéshozatalba. Ne feledjük, hogy jelentős tudományos eredményeket tehetünk le ugyan az asztalra, de ha a kormányok figyelmen kívül hagyják eredményeinket (és még a szabad véleménynyilvánítást is akadályozzák), és folytatják a nettó nullára vonatkozó politikájukat, semmi sem fog változni. Ezért ráhatással kell lennünk a politikusokra, és ezt csak közvetve, a nyilvánosság tájékoztatásával lehet megtenni, mivelhogy az embereket becsapják és átverik őket! Az én hazámban (Hollandia – PE) például nemrégiben politikai földcsuszamlás történt, mivel a lakosság már nem bíz a régi politikusokban. A CLINTEL állandó tájékoztatása – amely megmutatja az igazságot az éghajlatról és az energiáról – nagyban hozzájárult ehhez a forradalomhoz!”

Az egész üzenetet érdemes elolvasni.

<https://klimarealista.hu/a-clintel-elnokenek-ujevi-uzenete/>

Ez a feladatkijelölés ránk is érvényes itt Magyarországon. Ezt szolgáljuk évek óta ezen a honlapon, és ezt szolgálja az a vitafórum is, amelyet ezen a honlapon is közzétettünk (Energiastratégiai vitaanyag 2023). Kérem a honlap olvasóit, hogy aktívan kapcsolódjanak be a szakmai eszmecserébe. Mindenki malterozza be az új energiapolitika falába a maga által égetett téglákat.

(Petz Ernő, 2024. 01. 04.)